

VALMIERAS KĪMĪKIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNICAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGĀNS

Laikraksts iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

PIEKTDIEN,
1989. gada 30. jūnijs

Nr. 25 (496)
Cena 1 kap.

Partijas dzīve

Autoritāti iemanto ar darbiem

RŪPNICAS partijas organizācijas kārtējā pilnsapulce, kas notika 26. jūnijā, vairāk atgādināja tikšanās ar partijas Valmieras rajona komitejas pirmo sekretāru JANI ZEMLIČKI. Sīrnīgs bija sapulces ievads, kad tās dalībnieki apsveica pirmo sekretāru ar aizvadītajiem Jāņiem un pasnieđa viņam tradicionālo ozollapu vainagu un jāduzāļu pušķi. Bet pēc tam sākas nopietna un lietišķa saruna ar uzņēmuma komunistiem par sabiedriski politisko situāciju republikā un rajonā, par to, pa kādiem ceļiem jāiet, lai panāktu spēku konsolidāciju, vienotību. Par to liecināja arī partijas sapulces darba kārtība: «Komunistu uzdevumi partijas idejiskās un organizatoriskās vienotības nostiprināšanā». Šis jautājums ir ļoti aktuāls un satrauc ne tikai partijas organizāciju, bet arī visu sabiedrību. Ziņojumu sniedza Jānis Zemļičkis. Publicējam ziņojuma izklastu.

Situācija republikā (un ne tikai republikā) ir tāda, ka partija ne vienmēr isteno vadošo un virzošo lomu pārkārtošanās procesos, daudz neapmierina to parāk lēnā gaitā. Tas ir viens no faktoriem, kas veicināja dažādu sabiedrisko organizāciju un kustību izveidošanos. Notikusi dažādi kongresi, forumi, LKP CK plēnemi. Likots, ka mērķis visām šīm kustībām ir vienāds — republikai jārada iespējas attīstīties patstāvīgi, lai tautas labklājības līmenis paaugstinātos ne tikai uz papīra. Bet par to, kā šo mērķi sasniegt, valda visdažādākie uzskati — no visradikālākajiem līdz liberālēm. Te arī meklējamas pretrunu saknes. Galējības jebkurā līnī var izraisīt nelabojamas sekas, par kurām, iespējams, nāksies maksāt mūsu bērniem. Nedrīkst aizmirst vēstures mācības. Kurš gan negrib gaišu nākotni saviem bērniem un nākamajām paaudzēm? Bet kurš gan pateiks pēdējo vārdu, kuram tad ir tiesības uzskatīt sevi par pēdējo instanci? Tādu globālo problēmu risināšana, kā, pie-

mēram, ekonomiskā patstāvība, tiesiskā valsts Latvijā, un, beidzot, jautājums par atdališanos no PSRS, prasa vispirms visrūpīgāko un dziļāko analīzi, vēl un vēlreiz jāapsver visi «par» un «pret», lai nonāktu līdz vispareizākam vēsturiskam lēmumam. Kļūdu mūsu vēsturē jau tā ir bijis pietiekami. Lūk, par to domā arī partijas Valmieras rajona komiteja, kas aktīvi iesaistījusies darbā, gatavojoties Latvijas KP Centrālās Komitejas kārtējam plēnumam.

Patlaban tiek meklēti reāli praktiski ceļi mūsu rajona attīstībai, ekonomiskās un ekoloģiskās situācijas uzlabošanai. Šāds darbs patlaban: notiek visā republikā, kur darbojas septiņas grupas, kas izstrādā reālus priekšlikumus un projektus, lai sagatavotu republikas kompartijas darbības programmu. Tiek veikts nopietns darbs, lai pilnveidotu un paplašinātu ideoloģisko darbu, kas ir viens no partijas darbinieku pamatuzdevumiem. Sajā jautājumā jūlija pirmajā pusē paredzēta tikšanās ar partijas Centrālās Komitejas sekretāru Ivaru Kežberu. Ir nepieciešamas izmaiņas partijas dokumentos — Statūtos, Programmā. Te vairāki punkti ir novecojuši, neatbilst realitātei. Nepieciešams paaugstināt komunistu disciplīnu, jārisina finansāli jautājumi, lai daļa biedru maksu paliktu pirmorganizāciju rīcībā, neaizņemot organizatoriskās darbības.

Satrauc kadru problēma. Mūsu rajonā pastāv kadru rezerves skola, ko uzskata par ļoti vajadzīgu. Taču, ja dziļāk ielūkojamies kadru rezervē, tad stāvoklis nav iepriecinošs. Vadošo kadru sagatavošanas process nav pietiekams, arī līmenis varētu būt augstāks. Jāņem vērā katrs cilvēka individuālās zināšanas un spējas, tas, kā viņš sevi parādījis darbā, nevis tas, kādus amatus viņš ir ieņēmis.

Daudz rūpju sagādā ekoloģiskās programmas īstenošana. Pie partijas rajona komitejas darbojas spe-

ciāla komisija, kas nodarbojas ar šīm problēmām. Arī rūpnīca apsolījusi līdzekļus, lai veiktu ekoloģiskās situācijas pilnīgu izpēti un analīzi. Taču nelaipe ir tā, ka mūsu zinātnes līmenis neļauj izstrādāt tehniski pamatotu ekoloģisko risinājumu.

Vesture, pagātnes notikumi un fakti arī pastāvīgi ieņem lielu vietu rajona komitejas darbībā. Par dažādiem jautājumiem tiek organizētas tikšanās ar Latvijas Tautas frontes, LNNK, VAK pārstāvjiem. Daudzos jautājumos notiek diskusijas, katrs aizstāv savu viedokli, bet nonākt pie konsensuāla ne vienmēr ir viegli un iespējams, jo katrs uzskata, ka taisnība ir tikai viņam. Katrs vēstures fakts prasa objektīvu pieeju un ir rūpīgi jāizvērtē. Nemsim piemēram Karļa Ulmaņa personību. Tā ir ļoti pretrunīga. Nenoliedzot viņa nopelnus latviešu tautas labā, objektīvi jānovērtē arī viņa kļūdas, nedrīkst idealizēt to, kā nebija. To pašu var teikt arī par daudzpartiju sistēmu. Diez vai patreizējā situācija tā dotu pozitīvus rezultātus.

Runājot par partijas vadošo lomu, Jānis Zemļičkis atzīmēja, ka partija ir daudzu saimniecisko un citu reformu iniciatore, taču ne visas šīs reformas ir novadītas līdz galam. Ir nepieciešams zinātnisks pamatojums.

Lai neiznāktu tā, kā ar saimniecisko aprēķinu. Augšā tika nolēmts, bet uz vietām nezina, kā šo kārtību savienot ar realitāti. Te daudzējādā ziņā vainīga varas centralizācija. Uzskatu, ka ikvie-

(Nobeigums 2. lpp.)

ARĪ MIERA LAIKĀ

Sodien nepieciešama pamatīga pārūve civilajā aizsardzībā. Nedrīkst mierīgi noraudzīties, kā avārijos un stihisku nelaimju gadījumos iet bojā cilvēki, bet mēs ne vienmēr varam savlaicīgi viņiem palīdzēt. Iemesli: CA spēki ir nepietiekami mobili, apgādāti ar primitīvu tehniku, kaujiniekiem un komandieriem nav nepieciešamas kvalifikācijas, viņi apjūk ekstremālās situācijās. Tādēļ šodien priekšplānā izvirzās humāns uzdevums — līdz minimumam samazināt risku cilvēkiem un dabai. Aktīvi piedalīties CA pasākumos — visu PSRS pilsoņu tiesais un patriotiskais pienākums.

Tādēļ katram ir nepieciešamas noteiktas iemaņas un zināšanas. Jāiemācās skaidri rīkoties pēc CA signāliem, prasmīgi veikt glābšanas un citus neatliekamus darbus.

No avāriju likvidešanas pieredzes redzams, ka isos termiņos nepieciešams koordinēt, kontrolēt un virzīt spēkus un līdzekļus CA uzdevumu izpildei. Tādēļ jē izpildkomitejām, pie PSRS Ministru Padomes tiek izveidotas ārkārtejas komisijas, kas strādā partijas un padomju orgānu vadībā. Piemēram, tādas komisijas aktīva darbība Gorkijas apgabalā ļāva ātri likvidēt sprādziena sekas Arzamasas stacijā.

CA štābu galvenais uzdevums pašreizējā laikā ir prognozēt iespējamās situācijas, kas var izveidoties objektā, reģionā. Tādēļ tiek izstrādāti miera laika plāni ar iespējamās situācijas aprakstu katrā objektā. Objektos izveidoti attiecīgi dienesti (piemēram, sakaru, ugunsdzēsības, avāriju tehnikie u. c.). Bet pieredze Armēnija liecināja, ka bez dienestiem, kas bija izveidoti, nācās organizēt vēl citus: iedzīvotāju nodrošināšanai ar pārtiku.

naktsmitnēm, iedzīvotājiem nodarīto zaudējumu atlīdzināšanai, bez vests pazudušo meklēšanai utt. Tā kā nepieciešamības gadījumā var tikt izveidoti arī citi dienesti, ņemot vērā reālos apstākļus uz vietām, iespējas un vajadzības.

Par CA pirmkārtējo uzdevumu kļūst arī iedzīvotāju savlaicīga informēšana par notikušo vai draudošajam briesmām. Tādēļ valsti izveidotas un tiek pilnveidotas teritoriālās apziņošanas sistēmas. Ja arī tehniskais jautājums tiks līdz galam atrisināts, tad ne mazāk svarīga nozīme ir cilvēku reakcijai uz CA signāliem. Tādēļ, lai pievērstu cilvēku uzmanību un liktu viņiem savlaicīgi ieslēgt televizorus un radioaparātus, ārkārtejos gadījumos tiks izmantotas sirēnas, kā arī uzņēmumu un transporta līdzekļu skaņu signāli. So signālu nozīme ir būs CA signāls «Uzmanību visiem!». Dzirdot signālus, nepieciešams nekavējoties ieslēgt radio vai televizoru un klausīties vietējo varas orgānu, CA štāba paziņojumu.

Svarīga loma ir arī civilo formējumu kaujinieciskajai sagatavotībai. Un kā nekad nozīmīgs kļuvis jautājums par iedzīvotāju apmācīšanu elementārām medicīniskām iemaņām. Jo tikai pēdējo piecu gadu laikā ceļu transporta negadījumos gājuši bojā vairāk nekā 220 tūkstoši cilvēku. Vairāk nekā miljons cilvēku guvuši ievainojumus. Pie kam ievērojama daļa nāves gadījumu notikuši ne tik daudz traumām dēļ, cik savlaicīgas medicīniskās palīdzības nesniegšanas dēļ, bet apmēram puse dēļ apkārteju neprasmes to sniegt.

Ir nepieciešami un vajadzīgi paaugstināt CA lomu miera laikā.

ANNA BARS,
CA štāba priekšiece

Latvijas Tautas frontes Valmieras stikla šķiedras rūpnīcas nodaļas

REZOLŪCIJA

Diskusijas rezultātā LTF VSSR nodaļa iestājas par Latvijas pilnīgu politisko un ekonomisko neatkarību ārpus PSRS.

Piekrītot, ka šī mērķa sasniegšanai eksistē divi ceļi — parlamentārais (caur Latvijas Augstāko Padomi) un starptautiski tiesiskais (caur Pilsotņu komiteju veidošanu), LTF VSSR nodaļa uzskata par nepieciešamu izmantot abus šos ceļus vienlaikus.

1989. gada 20. jūnijs

HRONIKA

Pamatojoties uz Latvijas PSR Augstākās Padomes pieņemto Latvijas PSR Valodu likumu, ar direktora pavēli rūpnīcā izveidota darba grupa organizatoriski tehnisko pasākumu plāna projekta izstrādāšanai. Grupa vadība uzticēta ausāšanas čeha priekšniecei, partijas rūpnīcas komitejas sekretāra vietniecei ideoloģiskos jautājumos Astrīdai Aizsilniecei. Darba grupai līdz 15. jūlijam jāizstrādā pasākumu plāna projekts Latvijas PSR Valodu likuma realizēšanai rūpnīcā.

No Maskavas atgriezies arod biedrības rūpnīcas komitejas priekšsēdētāja Mudīte Virza. Viņa bija uzaicināta pārstāvēt republikānisko komiteju nozares arod biedrības Centrālās komitejas kārtējā plēnumā. Plēnumā izskatīja jautājumu par darba aizsardzības un apkārte-

jās vides aizsardzības stāvokli nozares uzņēmumos un neatliekamiem pasākumiem darba pilnveidošanai šajās jomās. Plēnuma dalībnieki apsprieda arī PSRS likumprojektu par arod biedrību tiesībām Padomju Savienībā.

Mudīte Virza piedalījās arī darba grupas sēdē, kurā izskatīja jautājumu par arod biedrības komiteju un uzņēmumu un arodskolu administrāciju sadarbību, gatavojot jaunus strādnieku kadrus. Plašāku materiālu par šo komandējumu sniegsim turpmākajos numuros.

Nesen notika kompleksā pārbaude 12. čehā par darba aizsardzības un drošības tehnikas stāvokli. Konstatēto trūkumu un nepilnību novēršanai ar direktora pavēli apstiprināts konkrēts pasākumu plāns, kas jāīsteno čehā.

Mūsu fotokorrespondenta ALEKSEJA KOZIŅEČA fotoattēlā redzama rūpnīcas jaunā 70 dzīvokļu māja pēc tās nodošanas ekspluatācijā. Turpat līdzās turpinās 60 dzīvokļu mājas celtniecība saimnieciskā kārtā. To paredzēts nodot ekspluatācijā pēc gada.

Autoritāti iemanto ar darbiem

(Sākums 1. lpp.)

nam jāstrādā savā vietā un jādaras, kas viņam uzdots: partija ar savu, padomes — ar savu, lai mēs visi kļūm labāk dzīvotu.

Pēc ziņojuma Jānis Zemļickis atbildēja uz jautājumiem. Sapulces dalībniekus interesēja pirmā sekretāra domas par partijas autoritātes atgūšanu, partijas Valmieras rajona komitejas darbības virzieniem, jautājumi par partijas Statūtiem, LTF Valdes aicinājumu, republikas un rajona ekonomisko patstāvību, par dažādu preču deficītu un citi. Atbildes tika dotas, par daudzām problēmām pirmais sekretārs bija runājis ziņojumā.

Par to, ka partijas turpmākās darbības jautājumi satrauc nedaudz, liecināja debātes. Rūpniecības darba kolektīva padomes priekšsēdētājs, partijas 4. ceha organizācijas sekretārs JURIS OVSJANNIKOVS norādīja, ka šie jautājumi satrauc ne tikai komunistus,

bet visus cehā strādājošos. Aizvadītajos gados nozaudēti daudzi partijas darbības mērķi un ideāli, netika veļtita vajadzīga vērība vispārējās vērībām. Mērķiem jābūt skaidriem un saprotamiem, tautai jāzina, kas būs rīt un parit, bet nevis pēc simts gadiem. Par to jādomā ikvienam komunistam, lai kur viņš arī nestrādātu. Mums kopīgiem spēkiem jāveido demokrātisks sociālisms. Par aktuāliem partijas darba jautājumiem sapulcē runāja partijas rajona komitejas instruktors NIKOLAJŠ DESJATNIKOVS un partijas rūpniecības komitejas sekretārs ZIGURDŠ ABELE. Viņi atzīmēja, ka partijas darbā jāatbrīvojas no traferetiem, dogmatisma, jāmeklē jaunās progresīvas darba formas. Nopietni jādomā par partijas rindu papildināšanu ar jauniem energiskiem, progresīvi domājošiem cilvēkiem.

Sapulcē notēma uzdot partijas

rūpniecības komitejai un cehu organizācijām celt aktivitāti un patstāvību aktuālu sociālo ekonomisko un idejisko jautājumu apspriešanai un izskaidrošanai. Realizēt priekšlikumu partijas idejiskās un organizatoriskās vienotības un komunistu disciplīnas nostiprināšanai. Lūgt LKP CK plēnumā izstrādāt Latvijas Komunistiskās partijas darba programmu, kurā būtu precizēti arī partijas ideoloģiskā platforma pašreizējā politiskajā situācijā.

Partija nevar atgūt autoritāti administratīvām metodēm. Autoritāte jāiemanto darbos, par kuriem esam iemācījušies tik skaisti runāt atklātuma laikmetā, bet kurus ne vienmēr veicam pēc labākās sirdsapziņas. Tikai tad, ja partija patiesi kalpos tautai, varēsim atkal runāt par tās autoritātes pastiprināšanu masās.

Sapulces gaitu atfereņģa LOLITA DREIMANE

Jaunajā kordodromā

18. jūnijā notika jaunā kordodroma atklāšana. Tas uzcelts ar rūpnieciskajiem DOSAAF CK Goda raksti tika pasniegti rūpnieciskajam direktoram Ināram Polakam, galvenajam grāmatvedim Andrejam Migleriem, direktora vietniekam kapitālās celtniecības jautājumos Vasilijam Pavlovam, arodkomitejas priekšsēdētājam Mudītei Virzai, partijas komitejas sekretāram Zigurdam Abelem, DOSAAF rūpniecības komitejas priekšsēdētājam Imantam Jerkinam, transporta ceha priekšniekam Borisam Faļevičam un citiem.

Runājot par sacensību gaitu, jāatzīmē, ka bija 46 dalībnieki. Mūsu sportisti startēja ne īpaši veiksmīgi, acimredzot daudz pūļu tika atdots kordodroma celtniecībai, bet jācer, ka sportiskie panākumi nav aiz kalniem. Par interesantu brīdi sacensību gaitā izvērtās treneru sacensības, rādot savu meistarību. Šeit sekmīgi startēja mūsu treneris Dreimans, izcēnot otro vietu. Tā nu kordodroma sporta dzīves pamati ir likti. Priekšā gaida jauni starti. Tā, piemēram, 16. un 17. septembrī ieplānotas rūpniecības sacensības, uz kurām ieradīsies pārstāvji no visās Baltijās.

Atgriezoties pie publicēta

Lai citiem nerādītos murgi...

Nemot vērā to, ka mūsu maiņas sapulces gaitas atspoguļošānā presē ieviešusās nepilnības, mēs, maiņas operatori, pacenšamies to izdarīt pašā. Jo cilvēkam no maiņas, sīki nepārzinot mūsu ceha darba specifiku, pilnīgi loģiski, tādā prātumā varēja rasties. Īpaši tas izpaužas sapulcē runājošo operatoru nosaukto profesiju nepareizā formulējumā.

Kā pirmais jautājums tika apspriests «Valmieras Kīmijā» publicētās ceha priekšnieka raksts par atbildēm uz operatoru priekšlikumiem. Lielāko daļu mūsu maiņas operatoru tādas atbildes neapmierināja. Par ceha priekšnieka Andreja Graša atbildi uz trešo jautājumu, kurā, starp citu, teikts: «Par tiešu līdzdalību dārgmetālu ekonomijas pēmiņu var saņemt darbinieki, kas nodarbojas ar stikla kausējamo aparātu ekspluatāciju vai paltelina stikla kausējamo aparātu kalpošanas laiku.» Par minēto jautājumu sapulcē runāja Antoina Smirnova. Viņa teica: «Kā gan biedrs Grašis domā, vai operators, kas dienādiņā veļ diegu no krāsas, nav tiešs tā ekspluatētājs, vai arī, ja viņš šo krāsni apkalpo, ja tas ir kaut cik iespējams, pēc kalpošanas laika izbeigšanas veļ nedēļu vai pat ilgāk, tā pagarinādamās kalpošanas laiku. Vai pēc viņa domām noliktavas pārzinis, kas izsniedz stikla kausējamo trauku, ņemot uz katru laiviņu, patērējies dažas minūtes, nevis operators, ekspluatējot to aptuveni 240 dienas, ir ieguldījis dārgmetālu ekonomijā vairāk, ka ir ieslēgjis saņemt dārgmetālu ekonomijas pēmiņu, bet operators, lūk, nē?» Tāpat Smirnova skāra jautājumu par obligātājam piestrādēm. Princīpā pret piestrādēm kā tādām viņai iebildumu neesot, tikai viens gan sāp mums visiem — kāpēc tās obligātās piestrādes neatstrādā viņi, kam tas stundas trūkst, — konkrēti tie cilvēki, kas strādā pēc tāda paša grafika kā operatori. Te var atkal minēt nos pašu instruktorus, tehnologus, meistara paligus u. c. Šoreiz neiet runa par naudu, bet gan par iztrūkstošajam stundām un sociālo

taisnīgumu. Vai tiešām mums, operatoriem, neviena neieredzētajiem, atkal jācieš visvairāk par visiem tikai tāpēc, ka esam pirmie «plāna taisītāji?»

Par 1. un 4. jautājumu ar biedru Graši nebija vienisprātis operators Marjans Slišāns. Šajos jautājumos ceha priekšnieks pārmet, ka netiek nosaukti konkrēti cilvēki, izsakot nepatiesus pārmetumus palīgstrādniekiem, kuri pat to nav pelnījuši. Operators ceha priekšniekam paskaidroja, ka mēs gan savā rakstā esam nosaukuši visas palīgstrādnieku profesijas, bez kurām varētu iztikt arī pieciest, nevis tā, ka to darījis ceha priekšnieks attiecībā uz pamatstrādniekiem, no kuriem daļa neveicot savu darbu godprātīgi. Te ceha priekšnieks bija spiests nosaukt tos strādniekus, kurus ar to bija domājis (tie esot 3. maiņas operatori).

Par atbildi uz 2. jautājumu nerunāja neviens, bet arī tā nav izsmeltoja. Šai jautājumā neiet runa par tehnologu diplomiem un darba stāžu, bet gan par konkrētu ieguldījumu. Runa iet par to, ka tehnologu pienākumi nav sievies darbs vispār. Un tas ir saprotams. Tai vienīgajā maiņā, kur par tehnologu strādāja vīrietis, šis jautājums nav aktuāls.

Tālāk runāja operators Vladimirs Svistuhins, kurš bija sagatavojis plašu vēstuli ar priekšlikumiem Daži bija analogi Sergeja Volkova izteikumiem. Viņš ierosināja, ka tehnologa vietā būtu jāatrodas nevis maiņas priekšnieka kabinetā, bet gan automātikas telpā, kur viņš būtu viegli pieejams abu cehu operatoriem. Vēl viens viņa priekšlikums bija šāds: ja ceha administrācija uzskata, ka mēs nedrīkstam strādāt bez pulsts operatora jeb tā sauktā regulētāja, tad viņam jābūt kaut minimālām zināšanām tehnoloģijā, lai vajadzības gadījumā varētu palīdzēt maiņas tehnologam.

Operatore Renāte Stintmane ierosināja padomāt par to, vai svētkos nevajadzētu arī kādu dežūrejošo remontatlēdznieku, jo uzlīmāno aparātu galdu trūkums ir liels

pat sestdienās un svētdienās, ne-maz nerunājot par tam reizēm, kad «iekrit» trīs vai četras svinamās dienas pēc kārtas. Tad nepieciešams galdu remonts, nevis 3—5 izremontētu izsniegšana, kā tas parasti notiek. Un arī ar to, diemžēl, ir par maz. Vēl viņa atzīmēja, ka brīvdienās un svētku dienās bufete nav ko ēst.

Vispēdīgi Marjans Slišāns vērsās pie ceha priekšnieka ar lūgumu par visiem plānotiem ceha atslēgšanas gadījumiem savlaicīgi informēt arī strādniekus, ko nevaram teikt par pēdējo gadījumu maiņā, kad par to tika paziņots dienu pirms atslēgšanas. Viņš vaicāja arī, vai ceha atslēgšanas gadījumā ir juridiski pareizi likt atstrādāt šīs maiņas. Ceha priekšnieks atbildēja, ka ir bijusi direktora pavēle, bet to nav parakstījis rūpniecības juriskonsults. Tātad, komentāri lieki.

Tāļāk operators vērsa uzmanību uz konkrētiem gadījumiem par elļotāja nopūdi kanalizācijā lielākos daudzumos. Viņš ieteica elļotāja saucamajai mazajai tilpņītei uzlikt vaku ar gumijas blīvi. Rezultātā būtu redzams, ka savākšanas sistēmā radies nosprostojums, un nopūdes tīktu laikus novērstas. Vēl viņš skāra jautājumu par to, vai ir pareizi ierakstīt balles operatoriem par sapulcē neapmeklēšanu, jo tas it kā esot rakstīts operatora darba instrukcijā. Piedodiet, ja nepareizi saprotam, bet sapulces taču notiek no darba brīvā laikā, kā gan to var attiecināt uz darba instrukciju? Ceha priekšnieks apsolīja, ka balles turpmāk netiks rakstītas.

M. Slišāns tāļāk runāja par meistara palīgu vietu un lomamaiņā. Viņš ieteica beigt tukši runāt, atgriezties pie vecajiem laikiem, jo meistara palīgiem nepieciešams ienemt savu vietu komplektā, kā tas bija agrāk. Ieteica izgatavot viņiem tādus pat galduņus kā operatoriem un novietot komplektā, kur meistara palīgs arī atrastos, līdz ar to operatoriem nebūtu jāpārkāpj instrukcijas un jāzaude laiks viņa meklēšanai. Turpinot savu uzstāša-

nos, M. Slišāns vērsa administrācijas uzmanību uz ceha priekšnieka atbildi uz 4. jautājumu par režīma grupas operatoru nepieciešamību. «Tā kā pats esmu strādājis par maiņas tehnologa atvietotāju,» viņš teica, «tad kaut cik zinu šo darbu. Vakara maiņās, kad uzstādītas gan jaunas, gan izremontētas vecās laiviņas, protams, dažādās vietās abos cehos, tad maiņas tehnologs ir noslogots līdz maksimumam. Nedaudz vieglāk ir nakts maiņās, kad daudzreiz tehnologam palīcis nepadarīts darbs vēl no vakara maiņas. Kur nu vēl runāt par kārtējām prasībām, ar kurām režīma operatori nāk vīrsū, ka ne spēst. Turpretī rīta maiņās, kad pieejami visāda ranga priekšnieki un speciālisti, maiņas tehnologam palīga, vai pareizāk būtu teikt, līdzteku strādā vesela režīma tehnologu grupa 5 cilvēku sastāvā. Tātad rīta maiņā strādā 6 tehnologi, pa 3 cilvēkiem katrā cehā. Kaut gan, papētot maiņas tehnologa un režīma grupas darba žurnālus, nevienu mēr padarītāis darbs atbilst attiecīgi 1:5. Tiešām dr padomāt, vai tādas grupas pastāvēšana ir nepieciešama.»

Tāļāk runāja operators Genādijs Demjanenko, ziņojot, ka 400—500 kilogramu produkcijas katru dienu (no operatoru vainas dēļ) tiek atgriezti no spoļētāvas. Vēl viņš pieminēja par elektrokrāņu nodalās priekšnieces «sprāgiņo» atrisinājumu vienvirziena šķiedras glabāšanai. Tā vietā, lai risinātu problēmu, kur likt vienvirziena šķiedru, kad tā atveļtā vieta jau pilna, cilvēkiem, kas vērsās pie viņas, atbildēts: «Vediet uz māju.» Līdzīgi teiciens neesot retums.

Uz viņu, pēc mūsu sapulces nepilnības materiālu publicēšanas bija pagājušas 10 dienas, kad ieradoties darbā 5. jūnijā vakara maiņā, operatori Renātei Stintmanei darba galdā atvilknē bija atstāts vistoklis ar uzrakstu «4. maiņas operatorai Stintmanei R.» un piezīmi, lai lasot «paši savu murgojumu» (zīmīte bija anonīma). Attaisnot izrādījās, ka iekšā atrodas 64 «Valmieras Kīmijā» eksemplāri, kas bija izdoti 25. maiņā. Pēc tā mēs sapratām, ka maiņas sapulces materiāli publicējami sīkāk un saprotamāk.

A. SMIRNOVA, V. SVISTUHINS, I. MAZE

tris kordodromi. Par pateicību visiem sporta objekta celtniecības organizētājiem DOSAAF CK Goda raksti tika pasniegti rūpnieciskajam direktoram Ināram Polakam, galvenajam grāmatvedim Andrejam Migleriem, direktora vietniekam kapitālās celtniecības jautājumos Vasilijam Pavlovam, arodkomitejas priekšsēdētājam Mudītei Virzai, partijas komitejas sekretāram Zigurdam Abelem, DOSAAF rūpniecības komitejas priekšsēdētājam Imantam Jerkinam, transporta ceha priekšniekam Borisam Faļevičam un citiem.

Runājot par sacensību gaitu, jāatzīmē, ka bija 46 dalībnieki. Mūsu sportisti startēja ne īpaši veiksmīgi, acimredzot daudz pūļu tika atdots kordodroma celtniecībai, bet jācer, ka sportiskie panākumi nav aiz kalniem. Par interesantu brīdi sacensību gaitā izvērtās treneru sacensības, rādot savu meistarību. Šeit sekmīgi startēja mūsu treneris Dreimans, izcēnot otro vietu. Tā nu kordodroma sporta dzīves pamati ir likti. Priekšā gaida jauni starti. Tā, piemēram, 16. un 17. septembrī ieplānotas rūpniecības sacensības, uz kurām ieradīsies pārstāvji no visās Baltijās.

Replika

NEDAUDZ PAR «FIRMAS GODU»

Ar labu domu 4. cehā tika izveidots psiholoģiskās atslodzes stūris jeb kafetērija «Saiva». Un labu laiku ar to viss bija kārtībā. Bet pēdējā laikā...

Ir jātama visvairošā un visupeljuošā «sistēmas» ietekme, kas spēj sabojāt garastāvokli daudzām cilvēkiem. Un šī sistēma liecina, ka bieži vien cilvēku apkalpošanas sfērā strādā gādījuma ļaudis, kam par klienta sajūtam nosplauties un kas pat nezina elementāras cieņas pastāvēšanu klienta un apkalpotāja attiecībās. Prātā vēl stāv sabiedriskās ēdināšanas kontroles komisijas priekšsēdētājas teiktās, ka vienmēr jāatceras, ka visam jābūt pakļautam kulturālā apmeklētāja vēlmēm. Un par to, liekas, «Saiva» pēdējā laikā vismazāk tiek domāts.

28. jūnijā atkal skānēja neapmierinātība no apmeklētāju pusēs par klientu tases gašo krāsu. Vēl rākas audējas izteicējas, ka tā atgūdinot tēju. Pārdomas izraisīja arī buļvēnīces sacītais, ka kafijas kvalitāte esot atkarīga no automāta kapriņiem. Tad nezin kādēļ par VALIJA MITRAUSKAS automātu (bet varbūt par godprātīgo darbu?) dzirdāmas tīkai cildinošas atsaukmes. Bet tāļābais ierosinājums — vajagot dzert kafiju mājās — lika pavērties mutei. Ne tik daudz par labo un vērtīgo «padomu», cik par nedzirdēto nekaunību. Jā, kafiju mājās var dzert tie, kuriem tā ir sagādāta pietiekama vairumā, pat varbūt uz citu rēķina...

Apmeklētāju domās ieklausījās RUNCIS BONIFACIJS

Vēlreiz par notikumu

Vai ar to būs līdzēts?

Vairāki rūpniecības strādājošie, kuri pārcēlušies salmoneozē, griezušies poliklīnikā ar jautājumu, vai saņemamā materiālu kompensāciju apdrošinājumā summas veidā. Redakcija šo pašu jautājumu uzdeva apdrošināšanas inspekcijas darbiniekiem, kas paskaidroja, ka salmoneozes gadījumā apdrošināšanas nauda netiks izmaksāta, un, ka šajā gadījumā vaina meklējama sabiedriskās ēdināšanas darbinieku nolaidībā.

Rūpniecības arodkomitejas priekšsēdētāja vietniece VALIJA GRIGORJEVA paskaidroja, ka rūpniecības apmaksājūsi šajā gadījumā visas slimības lapas simts procentu apmērā no vidējās izpējas neatkarīgi no slimojušo darba stāža.

Aizvadītajā nedēļā rūpniecības ēdnīcā notika RPBS valdes izbraukuma sēde, un valdes priekšsēdētājs ULDIS CAUNE vēlreiz lūdzis atvainot visus ceturšos

Kas? Kur? Kad?

3. jūlijā pl. 18.00 estrādē par Latvijas suverenitātes un pilsonības jautājumiem runās Jānis Dinevijs. Piedalīsies Valmieras rajona izpildkomitejas priekšsēdētājs Andris Bērziņš. Aicināti visi interesenti.

Lietus gadījumā pasākums notiks kultūras namā.

Par izdevumu atbild H. HERCBERGS.